

b) w grupie zawodów „Technicy w zawodach kultury i sztuki” pozycja dotycząca specjalności „wystawiennictwo” w zawodzie „Plastyk” otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
28 08 06	28 08 03		wystawiennictwo	5	—	2		MKIS	

c) w grupie zawodów „Nauczyciele z wykształceniem średnim i pokrewni” po pozycji dotyczącej zawodu „Nauczyciel praktycznej nauki zawodu — technik mechanik” dodaje się nowe pozycje w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
29 03 08	—	Nauczyciel praktycznej nauki zawodu — technik technologii odzieży	konfekcjonowanie tkanin	—	4**)	—		MOiW	”
29 03 09	—	Nauczyciel praktycznej nauki zawodu — technik żywienia		—	4**)	—		MOiW	”

d) w grupie zawodów „Pracownicy obsługi administracyjno-biurowej i pokrewni” w zawodzie: „Pracownik administracyjno-biurowy” dodaje się nową pozycję w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
30 09 03	—		— administracja sądowa	—	—	2		MS	

2) w tabeli „Zawody i specjalności robotnicze i pokrewne” w grupie zawodów „Robotnicy w produkcji instrumentów muzycznych i pokrewni” dodaje się nową pozycję w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
49 02	—	Stroiciel fortepianów i pianin	—	—	4*)	—	MKIS		*) dla niewidomych; wymagana umiejętność gry na instrumentach klawiszowych na poziomie co najmniej II klasy szkoły muzycznej I stopnia

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty i Wychowania: *J. Michałowska-Gumowska*

149

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I WYCHOWANIA

z dnia 19 sierpnia 1987 r.

w sprawie zasad tworzenia sieci szkolnej.

Na podstawie art. 36a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234 i z 1984 r. Nr 49, poz. 253) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa zasady tworzenia sieci wszystkich typów szkół i innych placówek oświatowo-

-wychowawczych, z wyjątkiem podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do niepaństwowych szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych, działających na podstawie zezwoleń Ministra Oświaty i Wychowania, o których mowa w art. 39 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234 i z 1984 r. Nr 49, poz. 253), jeśli zezwolenia te nie określają inaczej.

§ 3. Tworzenie, przekształcanie i likwidacja szkół, w tym szkół przyzakładowych i innych placówek oświatowo-wychowawczych, należy do terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej oraz innych organów uprawnionych do prowadzenia i utrzymania szkół i innych placówek poza systemem rad narodowych.

§ 4. 1. Szkoły różnych typów, dla młodzieży i dorosłych, mieszczące się w jednym obiekcie szkolnym mogą być łączone w zbiorczy zakład szkolny.

2. Na zasadach określonych odrębnymi przepisami można tworzyć centra kształcenia ustawicznego, integrujące różne szkolne i pozaszkolne formy kształcenia dla pracujących.

Rozdział 2

Placówki wychowania przedszkolnego

§ 5. Sieć placówek wychowania przedszkolnego obejmuje przedszkola i oddziały przedszkolne przy szkołach podstawowych oraz grupy przedszkolne w żłobkach.

§ 6. 1. O utworzeniu placówki wychowania przedszkolnego decydują społeczne potrzeby środowiska i liczba dzieci w wieku przedszkolnym.

2. Przedszkole można utworzyć, gdy liczba dzieci w wieku 3—6 lat w danym środowisku wynosi co najmniej 15, a oddział przedszkolny, gdy liczba dzieci w wieku 5 i 6 lat wynosi co najmniej 7.

§ 7. Placówki wychowania przedszkolnego lokalizuje się w pobliżu miejsca zamieszkania dzieci. W środowisku wiejskim sieć placówek wychowania przedszkolnego należy łączyć z siecią szkół podstawowych.

§ 8. Placówka wychowania przedszkolnego może być zlikwidowana z powodu braku dostatecznej liczby dzieci uprawnionych do korzystania z tej placówki, jednakże pod warunkiem zapewnienia dzieciom miejsc w innej placówce tego typu.

§ 9. Sieć placówek wychowania przedszkolnego powinna zapewniać objęcie zorganizowanym wychowaniem przedszkolnym wszystkich dzieci na rok przed podjęciem obowiązku szkolnego.

Rozdział 3

Szkoły podstawowe

§ 10. Sieć szkół podstawowych powinna być kształtowana niezależnie od granic podziału terytorialnego kraju, w sposób umożliwiający każdemu dziecku wypełnienie obowiązku szkolnego i zdobycie podstawowego wykształcenia.

§ 11. 1. Sieć szkół podstawowych obejmuje szkoły podstawowe i szkolne punkty filialne.

2. Szkołę podstawową tworzy się dla 21 i więcej uczniów; szkoła pełna ma w swojej strukturze klasy I—VIII, a niepełna I—VI lub I—III.

3. Szkolny punkt filialny tworzy się dla klas I—III z liczbą do 20 uczniów; jest on podporządkowany organizacyjnie szkole podstawowej z klasami I—VIII lub I—VI.

§ 12. 1. Teren, z którego dzieci objęte obowiązkiem szkolnym uczęszczają do szkoły podstawowej, tworzy obwód szkolny.

2. Granice obwodów szkolnych wyznacza się tak, aby piesza droga ucznia z domu do szkoły nie przekraczała 3 km, jeżeli chodzi o uczniów klas I—IV, i 4 km, jeżeli chodzi o uczniów klas V—VIII.

3. Miejscowości położone w większej odległości niż określona w ust. 2 mogą być włączone do obwodu szkolnego, jeżeli istniejąca sieć komunikacyjna umożliwia bezpieczny dojazd, a czas dojazdu dla uczniów klas I—III w jedną stronę nie przekracza pół godziny.

4. Miejscowości o rozproszonej zabudowie należy przydzielać do kilku obwodów szkolnych, jeżeli umożliwi to skrócenie drogi do szkoły.

5. Granice obwodów szkolnych w miastach ze względu na bezpieczeństwo uczniów nie powinny przecinać arterii komunikacyjnych i ruchliwych ulic.

§ 13. 1. Szkoła podstawowa, do której uczęszczają uczniowie z obwodów szkolnych szkół niepełnych po ukończeniu w nich klasy programowo najwyższej, jest szkołą zbiorczą.

2. Obwód szkolny szkoły określonej w ust. 1 oraz obwody (części obwodów) szkół niepełnych, z których uczniowie uczęszczają do tej szkoły, tworzą obszar oświatowy.

3. Granice obszarów oświatowych ustala się tak, aby czas dojazdu uczniów klas IV—VIII do szkoły zbiorczej w jedną stronę nie przekraczał 45 minut.

§ 14. 1. Szkołę podstawową z klasami I—III, realizującą plan nauczania bez łączenia klas, organizuje się, gdy liczba uczniów w każdym oddziale tej szkoły nie jest mniejsza niż 7.

2. Szkołę podstawową z klasami I—VI, realizującą plan nauczania bez łączenia klas, organizuje się, gdy liczba uczniów w każdym oddziale tej szkoły nie jest mniejsza niż 9.

3. Szkołę podstawową z klasami I—VIII, realizującą plan nauczania bez łączenia klas, organizuje się, gdy każdy oddział tej szkoły liczy nie mniej niż 13 uczniów.

4. Za najbardziej korzystną strukturę organizacyjną szkoły podstawowej uważa się szkołę ośmioklasową, dwu- lub trzyciągową z ogólną liczbą 500—700 uczniów.

§ 15. 1. Jeżeli warunki demograficzne, system osadnictwa i perspektywy rozwoju miejscowości, a także stan dróg i sieci komunikacyjnej, warunkujący dostępność do szkoły o każdej porze roku, nie pozwalają na tworzenie szkół według zasad określonych w § 14, dopuszcza się możliwość organizowania szkół dla mniejszej liczby uczniów i prowadzenia nauczania systemem klas łączonych.

2. Liczba uczniów w szkole organizowanej zgodnie z przepisami ust. 1, z klasami I—III, nie może być mniejsza niż 10, a w szkole z klasami I—VIII — mniejsza niż 56.

3. W wyjątkowych wypadkach mogą być organizowane szkoły z klasami I—IV i I—V.

Rozdział 4

Licea ogólnokształcące

§ 16. 1. Sieć liceów ogólnokształcących w miastach, z uwzględnieniem potrzeb nowych osiedli, oraz na wsi powinna zapewniać dostępność kształcenia w tym typie

szkoły z dostosowaniem do potrzeb gospodarki narodowej i aspiracji oświatowych młodzieży z różnych środowisk.

2. W liceum ogólnokształcącym liczbę 500—800 uczniów uważa się za najbardziej korzystną.

Rozdział 5

Szkoły zawodowe

§ 17. 1. Sieć szkół zawodowych obejmuje:

- 1) zasadnicze szkoły zawodowe,
- 2) licea zawodowe,
- 3) technika i inne zawodowe szkoły równorzędne,
- 4) policealne studia zawodowe.

2. Sieć szkół dla pracujących dorosłych obejmuje szkoły wymienione w ust. 1 pkt 1, 3 i 4 oraz w § 10 i 15, wydziały dla pracujących i zaoczne organizowane przy szkołach dla niepracujących, a ponadto podstawowe oraz średnie studia zawodowe.

§ 18. 1. Sieć szkół zawodowych jest tworzona zgodnie z planem ustalonym na podstawie porozumień zainteresowanych terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw oświaty i wychowania oraz do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych stopnia wojewódzkiego, a także organów uprawnionych do prowadzenia szkół poza systemem rad narodowych.

2. Przy opracowywaniu planu, o którym mowa w ust. 1, należy brać pod uwagę potrzebę zapewnienia absolwentom szkół podstawowej możliwości kształcenia się w szkołach zawodowych zlokalizowanych na terenie innych województw, jeśli w danym województwie nie byłoby uzasadnione tworzenie szkół kształcących w określonych zawodach (specjalnościach).

§ 19. Szkoły zawodowe tworzy się pod warunkiem zapewnienia kadry wykwalifikowanych nauczycieli oraz odpowiednio wyposażonej bazy do realizacji programu nauczania, w tym także praktycznej nauki zawodu, w warsztatach szkolnych lub warsztatach szkoleniowych zakładów pracy.

§ 20. 1. Szkoła zawodowa przyzakładowa może być utworzona pod warunkiem zapewnienia przez prowadzący ją zakład pracy na okres co najmniej 3 kolejnych lat przyjęcia do pracy w każdym roku nie mniej niż 75% absolwentów tej szkoły.

2. W razie zapewnienia przyjęcia do pracy mniejszej niż określona w ust. 1 liczby absolwentów może być utworzona, na podstawie porozumienia z innymi zakładami, szkoła przyzakładowa, kształcąca na potrzeby kilku zakładów.

§ 21. Utworzenie, przekształcenie i likwidacja szkoły kształcącej w zawodach nierobotniczych lub przystąpienie do kształcenia w tych zawodach w istniejących szkołach następuje po zasięgnięciu opinii organów pełniących funkcje wiodące w zakresie zawodów lub specjalności, wskazanych w przepisach o klasyfikacji zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego.

§ 22. Przy szkołach zawodowych mogą być tworzone z inicjatywy poradni wychowawczo-zawodowych szkoły przysposabiające do zawodu dla wytypowanych przez te poradnie uczniów szkół podstawowych.

Rozdział 6

Szkoły artystyczne i inne placówki kształcenia artystycznego

§ 23. Sieć szkół artystycznych i placówek kształcenia artystycznego obejmuje szkoły artystyczne i inne placówki kształcenia artystycznego określone w odrębnych przepisach.

§ 24. 1. Sieć szkół artystycznych jest tworzona zgodnie z planem ustalonym na podstawie porozumień zainteresowanych terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw kultury i sztuki stopnia wojewódzkiego oraz po zasięgnięciu opinii Ministra Kultury i Sztuki.

2. Przy tworzeniu sieci, o której mowa w ust. 1, należy uwzględnić zainteresowanie społeczne kształceniem artystycznym oraz zapotrzebowanie na absolwentów określonych dyscyplin artystycznych na terenie województwa i kraju.

§ 25. Szkoły artystyczne tworzy się pod warunkiem zapewnienia wykwalifikowanej kadry pedagogicznej oraz odpowiedniej bazy do realizacji programu nauczania.

§ 26. 1. Szkoły muzyczne wszystkich typów i stopni oraz placówki kształcenia muzycznego mogą prowadzić filie.

2. Filia szkoły muzycznej może być utworzona, jeżeli uczęszcza do niej co najmniej 30 uczniów.

§ 27. Szkoły baletowe powinny być tworzone w miastach mających teatr baletowy lub muzyczny.

§ 28. Policealne studia artystyczne powinny być tworzone w miastach, w których znajdują się instytucje artystyczne lub inne instytucje zainteresowane kształceniem w danej dziedzinie artystycznej.

Rozdział 7

Szkoły specjalne i inne placówki kształcenia specjalnego

§ 29. 1. Sieć szkół specjalnych i innych placówek kształcenia specjalnego obejmuje:

- 1) przedszkola,
- 2) szkoły podstawowe,
- 3) szkoły przysposabiające do zawodu,
- 4) zasadnicze szkoły zawodowe,
- 5) licea ogólnokształcące, technika i licea zawodowe,
- 6) klasy specjalne i specjalne oddziały przedszkolne,
- 7) ośrodki szkolno-wychowawcze.

2. Sieć szkół i placówek, o których mowa w ust. 1, powinna kształtować się w zależności od kwalifikującej się do nich liczby dzieci i młodzieży, ich wieku oraz rodzaju i stopnia zaburzeń rozwojowych.

3. Szkoły specjalne i inne placówki kształcenia specjalnego, w szczególności dla dzieci i młodzieży z wadami słuchu, wzroku i innymi zaburzeniami rozwojowymi, powinny być tworzone na podstawie porozumień zainteresowanych terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego, jeżeli tworzenia tego typu szkół w każdym województwie nie byłoby uzasadnione.

§ 30. Specjalne szkoły podstawowe tworzy się, jeśli liczba dzieci pozwala na utworzenie co najmniej trzech oddziałów. Szkoły mogą prowadzić filie dla uczniów o tym samym lub innym rodzaju upośledzenia.

§ 31. 1. Sieć specjalnych liceów ogólnokształcących, techników i innych zawodowych szkół równorzędnych oraz liceów zawodowych tworzy się dla młodzieży przewlekle chorej, kalekiej, z wadami słuchu, wzroku oraz z innymi zaburzeniami rozwojowymi, zakwalifikowanej do kształcenia w szkole średniej.

2. Szkoły, o których mowa w ust. 1, mogą być tworzone jako placówki samodzielne lub jako integralna część innej placówki oświatowo-wychowawczej.

§ 32. Klasy specjalne przy szkołach, o których mowa w § 11, 16 ust. 1, § 17 ust. 1 i § 23, oraz specjalne oddziały przedszkolne przy placówkach wychowania przedszkolnego wymienionych w § 5, przy specjalnych szkołach podstawowych i szkołach podstawowych organizuje się dla dzieci i młodzieży kwalifikującej się do kształcenia specjalnego bez odrywania od domu rodzinnego.

§ 33. Ośrodki szkolno-wychowawcze organizuje się dla młodzieży, która nie ma możliwości realizowania obowiązku szkolnego lub dalszego kształcenia się w miejscu zamieszkania.

Rozdział 8

Zakłady kształcenia nauczycieli

§ 34. Sieć zakładów kształcenia nauczycieli obejmuje:

- 1) studia nauczycielskie, przygotowujące kadre nauczycieli dla placówek wychowania przedszkolnego i szkół podstawowych,
- 2) pedagogiczne studia techniczne, przygotowujące nauczycieli praktycznej nauki zawodu dla szkolnictwa zawodowego.

§ 35. 1. Sieć zakładów kształcenia nauczycieli powinna być kształtowana w zależności od zapotrzebowania na kadre nauczycielską. Zakłady te organizuje się dla jednego lub więcej województw.

2. W razie kształcenia nauczycieli określonej specjalności na potrzeby kilku województw, tworzenie odpowiednich zakładów następuje na podstawie porozumień terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego.

Rozdział 9

Przepisy końcowe

§ 36. Wszystkie zmiany w sieci szkół powinny być dokonywane przed rozpoczęciem roku szkolnego, po podaniu projektowanych zmian do publicznej wiadomości środowiska oraz przeprowadzeniu konsultacji z samorządem mieszkańców.

§ 37. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 16 lipca 1977 r. w sprawie prowadzenia szkół zawodowych przez zakłady pracy oraz zasad otwierania, przekształcania i likwidacji szkół zawodowych (Dz. Urz. MOiW Nr 7, poz. 52).
- 2) zarządzenie Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 30 listopada 1982 r. w sprawie sieci i organizacji szkół podstawowych (Dz. Urz. MOiW Nr 13, poz. 127).

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty i Wychowania:

J. Michałowska-Gumowska

150

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 sierpnia 1987 r.

w sprawie określenia wzoru stroju urzędowego sędziów na rozprawie.

Na podstawie art. 69 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Strojem urzędowym sędziego na rozprawie sądowej jest toga, a sędziego przewodniczącego na rozprawie także nakładany na kołnierz togi łańcuch z wizerunkiem orła.

2. Do stroju urzędowego sędziego należy również biret, jeżeli jego używanie wynika z przepisów o czynnościach sądowych.

§ 2. Szczegółowy opis i wzór stroju urzędowego sędziów określają załączniki nr 1, 2 i 3 do rozporządzenia.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 1932 r. w sprawie wprowadzenia togi i biretu jako stroju urzędowego dla sędziów i prokuratorów przy rozprawach (Dz. U. Nr 104, poz. 872).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*